

III. MEDITÁCIÓK

ANGYAL A KÖVÖN

„Az Úr angyala leszállt a mennyből, odament, elhengerítette a követ, és leült rá.” (Mt 28,2)

Az angyal a sírkövön ül és néz. Lát. Egy látó angyal. Hát persze. Ha nem látna, nem lenne angyal. A vakság a bukott angyal legmeghatározóbb tulajdonsága.

„A bukott angyal – vak angyal. Alábukása a földre, kihullása a mennyei hierarchiából, méghozzá annak is a csúcsáról, az Isten Arcát legközelebről látó szeráfok karából – megvakulását jelenti. Engedetlensége, szembefordulása Istennel nem más, mint vakká válás Istenre. Istenlátásának elvesztése azonban egyszersmind létezése elvesztésével azonos, mivel az angyali lét teljességgel a *látáson* – Isten látásán vagy másként: az Istenlátáson – áll és bukik. Nihil sunt angeli, nisi videndo te: Semmik az angyalok, ha nem látnak Téged” – mondja Szent Ágoston a 34. zsoltárt kommentáló szentbeszédében. Semmik, azaz nemlétezők, mert Isten – a Lét, az Igazság – Arcának (*prozópon*), a teremtetlen fénynek a látása egyszersmind részesülés Istenben, részesülés a Létben. Amikor a szabadnak teremtett angyal saját akaratából elfordul Istentől, hátat fordít az Arcnak és kiszakad mintegy az Istenlátás angyali tükör-rendszeréből, akkor egyszersmind a Létből is kiszakad, elveszti valóságos létezését, látszat-létezésre kárhóztatja magát, szellemi egészéből a mulandó anyagi világ részévé, a Lét árnyékává, semmivé válik. Így lesz belőle az árnyékvilág, evilág fejedelme, a halál ura.” – írja Szilágyi Ákos „A vak angyal” című tanulmányában.

A húsvéti angyal néz és lát 2016 húsvétján is. És mert angyal, nemcsak azt látja, amit mi, emberek fogadunk be a szemünkkel a körülöttünk levő világ villódzó, sokszor ijesztő, félelmetes képsoraiból, a halál aratásának szünni nem akaró táblaképéről. Az angyal szeme képes arra, amire az emberi szem nem. Látja az Élőt, a Feltámadottat. S arra biztat, hogy merjük mi is látni Őt. Arra biztat, hogy merjünk látni a szívünkkel, „a harmadik szemünkkel”, ahogyan a régiek nevezték.

A karácsonyi ének szavait húsvétra is lehet érteni: „Nyílj meg szívem, lásd meg jobban, ki nem fekszik – a sírboltban!”

Az angyal csak útbaigazít. Látni, elindulni, a feltámadott Krisztus szavát meghallani, jelenlétét megtapasztalni nekünk kell. Kell és lehet. Szükséges és

lehetséges. Az angyal a kövön ül. A halál mindenhatónak hazudott hatalmi jelképe, záróköve alulmaradt. És az Egyszülöttből Elsőszülött lett. Feltámadt, és a kezét nyújtja felénk. Azt mondja: „Gyertek velem! Hazamegyünk. Az ÉLETBE.”

Áldott húsvéti látást!